

רע"פ 5615/15 - אביב אלישע אלון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5615/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אביב אלישע אלון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 29430-02-15, ובעפ"ת 29482-02-15, מיום 12.7.2015, שניתן על-ידי כב' השופטת הבכירה נ' אוהד

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 29430-02-15, ובעפ"ת 29482-02-15 (כב' השופטת הבכירה נ' אוהד), מיום 12.7.2015.

2. נגד המבקש נרשמו שני דו"חות מסוג הזמנה למשפט בגין פקיעת רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה). המבקש נשפט בהיעדרו, והושתו עליו העונשים הבאים: בגין הדו"ח בתת"ע 3248-03-15, הוטל על המבקש קנס בסך 5,000 ₪, 18 חודשי פסילה בפועל, ופסילה על תנאי. בגין הדו"ח

בתת"ע 600-10-09, הוטל על המבקש קנס בסך 2000 ₪, ו-8 חודשי פסילה בפועל. הן בקשותיו של המבקש להארכת מועד ולביטול פסקי הדין שניתנו בהיעדר הגנה, והן בקשותיו לחישוב פסילה מחדש, נדחו.

3. המבקש הגיש ערעור, בשני התיקים, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, והדין בהם אוחד. לצורך הגשת הערעור מונה למבקש סגור מטעם הסנגוריה הציבורית. בתום הדין בערעור, הודיע בא-כוח המבקש, עו"ד אלירן בלוטמן, כי הוא מבקש לחזור בו מן הערעור, וכי "אבקש המלצה להגשת עתירה מנהלית". בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי מחק את ערעורו של המבקש, והדגיש כי "הרשות המוסמכת לדון בנושא הערעור היא רשות הרישוי ובאמצעות עתירה מנהלית ניתן לתקוף חישוב פסילה". לפנים משורת הדין, השיב בית המשפט המחוזי את הקנסות שהוטלו על המבקש לגובה המקורי שלהם.

4. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי. את עיקר טענותיו, מפנה המבקש כלפי קביעותיו של בית המשפט לתעבורה לעניין חישוב ימי הפסילה וגובה הקנס שהושת עליו.

5. בפסיקתו של בית משפט זה חוזרת ונשנית ההלכה, לפיה לא על נקלה תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", ורק במקרים בהם הבקשה לרשות ערעור מצריכה הכרעה בשאלה משפטית מהותית, אשר חורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים ונדירים בהם מתגלה עיוות דין או אי-צדק כלפי המבקש, ייעתר בית המשפט לבקשה כגון דא (רע"פ 4145/15 בן יששכר נ' מדינת ישראל (21.6.2015); רע"פ 3818/15 בובליל נ' מדינת ישראל (8.6.2015); רע"פ 2945/15 אבו חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015)). עיניתי בבקשה ובנספחיה, ולא ראיתי מקום להיעתר לה, שכן טענותיו של המבקש אינן חורגות מד' אמותיו של עניינו הפרטי. כמו כן, אינני סבור כי נגרם למבקש עיוות דין, ואף לא מתקיימים בעניינו שיקולי צדק, אשר מצדיקים לקיים הליך שיפוטי נוסף. מנימוקים אלו בלבד, דינה של בקשת רשות הערעור להידחות.

6. גם לגופם של דברים, אין בטענותיו של המבקש כדי להצדיק היעדרות לבקשתו. המבקש מלין על אופן חישוב ימי הפסילה, אך כפי שנפסק בע"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014), הסמכות לחישוב מניין ימי הפסילה על-פי גזר דין, נתונה לרשות הרישוי. כנגד החלטת הרשות ניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים, באשר הוא המוסמך לפי פרט 14(א) לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, לדון ב"החלטה של רשות לפי פקודת התעבורה, לרבות החלטה בעניני רישוי ובטיחות של נהגים". משכך, אין כל מקום לדון בטענה לעניין חישוב ימי הפסילה במסגרת הבקשה לרשות ערעור.

בנוסף, אינני סבור כי גובהם של הקנסות שהושתו על המבקש מבטאים חריגה ממדיניות הענישה הראויה במקרים כגון דא.

7. משלא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי", דין בקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ה (20.8.2015).

ש ו פ ט

עמוד 2

